

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. В., 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, II СЪСТАВ НО, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вероника В. Станкова

при участието на секретаря Мила Ц. Петрова
като разгледа докладваното от Вероника В. Станкова Гражданско дело № 20221320102669 по описа за 2022 година

Постъпила е искова молба от „Ю.Б.“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Витоша“, ул. „Околовръстен път“ № 260, сграда А, ет. 2, офис 2, с която против **Ц. А. П.**, ЕГН: ***** от гр. В., ж.к. „Г.М.“ бл. 19, вх. Б, ет. 5, ап. 36 са предявени иски с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 415, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, чл. 240 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

Твърди се от ищеца, че на 07.12.2016 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ и ответника Ц. А. П. е сключен договор за потребителски паричен кредит № PLUS-14272273, посредством който страните са постигнали съгласие кредиторът да отпусне на кредитополучателя заем в общ размер на 6000.00 лева за срок от 48 месеца, обхващащ периода от подписване на договора до 05.08.2021 г., съгласно погасителен план, включващ падежните дати на месечните погасителни вноски, техния размер и размер на оставащата главница. Договорено е паричният кредит да бъде изплатен на 48 броя равни месечни вноски, всяка в размер на 276.56 лева, като в договора е посочена и общата стойност на плащанията по кредита.

Сочи се, че въз основа на индивидуалния кредитен профил на ответника е определен годишен процент на разходите. Кредитополучателят заплаща и такса ангажимент, срещу което кредиторът сключва договора при фиксиран лихвен процент по смисъла на § 1, т. 5 от ЗПК, при съдържащите се в договора условия, размери и срокове. Таксата се заплаща от кредитополучателя при усвояване на кредита, като кредиторът удържа сумата посочена в поле „Такса ангажимент“ от общия размер на кредита.“ Лихвеният процент по кредита е фиксиран за срока на договора, като началната дата за изчисляване на ГПР е датата на

подписване на договора при допускането, че годината има 365 дни, независимо дали е високосна и договорът е валиден за целия срок като страните изпълняват точно задълженията си по него.

Излага се, че сумата, предмет на договора е преведена по личната банкова сметка на ответника, декларирана от същия и посочена в договора за кредит.

Поддържа се, че на основание на чл. 3, във връзка с чл. 4 от договора за ответника възниква задължението да погаси заема на 48 месечни вноски, всяка по 276.56 лева, като в чл. 5 от договора е предвидено, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата.

Твърди се, че между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ и кредитополучателят е сключено споразумение за отсрочване на погасителни вноски по горепосочения договор за потребителски кредит. Посочва се, че споразумението било постигнато предвид подадено от кредитополучателя заявление до кредитора, съдържащо данни за съществуващи временни обективни затруднения, настъпили като пряка последица от извънредното положение, въведено на 13 март 2020 г. с Решение на Народното събрание на Република България, във връзка с обявената от Световната здравна организация пандемия, причинена от вируса COVID - 19.

Сочи се, че страните по договора за кредит са постигнали съгласие заплащането на посочените в т. 1 от споразумението месечни погасителни вноски да се отложи. Вследствие на отлагането по т. 1 размерът на месечната погасителна вноска и срокът на кредита се изменят съобразно погасителния план, обективиран в споразумението и съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски.

Излага се, че годишният процент на разходите по договора за кредит остава непроменен, като лихвата, начислена съгласно договора за кредит и останала непогасена по време на гратисния период, е добавена на равни части във вноските, посочени в погасителния план на споразумението. Предоговореният брой на погасителните вноски е 3, като новият размер на месечната погасителна вноска съответно е 276.56 лева.

Поддържа се, че обезщетението за забава е равно на ОЛП, обявен от Българската народна банка, в сила от 1 януари, съответно от 1 юли на текущата година плюс 10 %. Лихвените проценти в сила от 1 януари на текущата година са приложими за първото полугодие на съответната година, а лихвените проценти в сила от 1 юли са приложими за второто полугодие. Обезщетението за забава се изчислява на дневна база като дневният й размер за просрочени задължения е равен на 1/360 част от годишния размер, определен в предходното изречение.

Твърди се, че длъжникът е преустановил плащането на вноските по кредит № PLUS-14272273 на 05.04.2021 г., като към тази дата са погасени 43 месечни вноски.

Сочи се, че на основание чл. 5 от договора, вземането на „БНП Париба Пърсънъл

Файненс“ става изискуемо в пълен размер, ако кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, която в настоящия случай е 05.05.2021 г., от която дата вземането е станало ликвидно и изискуемо в целия му размер, за което кредиторът сочи, че е изпратил изрично уведомление до длъжника.

Твърди се, че ищецът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК в Районен съд - В. за следните дължими суми по договор за потребителски паричен кредит № PLUS-14272273 както следва:

- 986.41 лева - главница,
- 145.21 – възнаградителна лихва за периода от 05.04.2021 г. до 05.08.2021 г.
- 33.56 лева - мораторна лихва за периода от 05.05.2021 г. до 16.07.2022 г.
- законната лихва за забава от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането. Образувано било ч.гр.д. № 1594/2022 г. по описа на Районен съд – В., по което била издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, която била връчена на длъжника по реда на чл. 47 от ГПК.

Иска се от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: 986.41 лева - главница по договора за кредит, 145.21 лева - възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 05.04.2021 до 05.08.2021, 33.56 лева – мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 05.05.2021 г. до 16.07.2022 г., ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането.

При УСЛОВИЯТА НА ЕВЕНТУАЛНОСТ за исковите суми е предявен осъдителен иск с правна квалификация чл. 240 от ЗЗД, във връзка с чл. 79 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

Претендират се направените разноси по заповедното производство и в исковото производство.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от назначения особен представител на ответника.

По делото са събрани писмени доказателства, приложено е ч.гр.д. № 1594/2022 г. по описа на Районен съд – В..

Съдът, като прецени събраните по делото писмени доказателства, намира за установено следното:

На 07.12.2016 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ и ответника е сключен договор за потребителски паричен кредит № PLUS-14272273, съгласно който страните са договорили на ответника да бъде отпуснат кредит за потребителски цели в размер на 6000.00 лева. Към тази сума е включена и сумата от 1612.80 лева – застрахователна премия, както и сумата от 210.00 лева – такса ангажимент. Съгласно договореното ответникът е следвало в срок до 05.01.2021 г. да погаси заема на 48 месечни вноски, всяка по 276.50 лева,

включваща главница и възнаградителна лихва по кредита. Посочено е също, че ГПР е 45.25 %, а лихвения процент е 35.69 %. Посочено е също, че усвояването на кредита ще бъде по посочена от кредитополучателя банкова сметка в банка Райфайзенбанк АД /България/.

Общият размер на кредита е 6000.00 лева, общата стойност на плащанията е 13272.00 лева.

Между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ и кредитополучателят е сключено споразумение за отсрочване на погасителни вноски по горепосочения договор за потребителски кредит. Споразумението било постигнато предвид подадено от кредитополучателя заявление до кредитора, съдържащо данни за съществуващи временни обективни затруднения, настъпили като пряка последица от извънредното положение, въведено на 13 март 2020 г. с Решение на Народното събрание на Република България, във връзка с обявената от Световната здравна организация пандемия, причинена от вируса COVID - 19. Страните по договора за кредит са постигнали съгласие заплащането на посочените в т. 1 от споразумението месечни погасителни вноски да се отложи, а именно вноски № 39, 40, 41, 42, 43, 44. Вследствие на отлагането по т. 1 размерът на месечната погасителна вноска и срокът на кредита се изменят съобразно погасителния план, обективиран в споразумението и съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, като е уговорена крайна дата за погасяване на задължението – 05.08.2021 г., а размерът на месечната вноска е уговорен в размер на 276.56 лева. Годишният процент на разходите по договора за кредит остава непроменен, като лихвата, начислена съгласно договора за кредит и останала непогасена по време на гратисния период, е добавена на равни части във вноските, посочени в погасителния план на споразумението. В т. 6 от споразумението е посочено, че вследствие промените по т.1-4 общата дължима сума от Кредитополучателя /общата стойност на плащанията/ от 13272.00 лева по договора се променя на 12096.66 лева.

Ответникът е преустановил плащането на вноските по кредит № PLUS-14272273 на 05.04.2021 г., като към тази дата са погасени 43 месечни вноски.

От приложеното ч.гр.д. № 1594/2022 г. по описа на Районен съд – В. е видно, че в полза на ищеца е издадена Заповед № 685/28.07.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК за сумите от: 986.41 лева – главница, 145.21 лева – възнаградителна лихва за периода от 05.04.2021 г. до 05.08.2021 г., 33.56 лева – мораторна лихва за периода от 05.05.2021 г. до 16.07.2022 г. и законната лихва върху главницата от подаване на заявлението в съда – 27.07.2022 г. до изплащане на вземането, както и сумите 25.00 лева за платена държавна такса и 50.00 лева за юрисконсултско възнаграждение. Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, поради което е предявен и настоящия установителен иск в срока по чл. 415, ал. 4 от ГПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Предявен е иск по чл. 240 от ЗЗД, във вр. с чл. 79 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

Вземанията на ищеца се основават на договор за потребителски кредит, уреден в чл. 240 от ЗЗД и чл. 430 от ТЗ. Договорът поражда задължение за връщане на взетата в заем сума, която кредиторът е предал на ответника. Усвояването на кредита се установява от посоченото в договора, че сумата ще бъде преведена на ответника по посочената от него банкова сметка в „Райфайзенбанк“ АД /България/. Същото не е оспорено, поради което съдът приема, че сумата по кредита е била преведена на ответника по посочената от него банкова сметка, което се доказва и от заплащаните от същия 43 броя месечни погасителни вноски.

Съгласно погасителния план, уговорен между страните, кредитът е следвало да се погаси на 48 месечни вноски, всяка в размер на 276.56 лева, включваща главница и възнаградителна лихва. Срокът на договора е бил до 05.08.2021 г. Установява се, че ответникът е погасил 43 месечни вноски, като на 05.04.2021 г. преустановил плащанията по кредита.

От събраните писмени доказателства, се установява, че ищецът е изправна страна по договора за заем, тъй като е изпълнил поетото задължение да отпусне уговорения размер на заема на ответника. Последният обаче не е изпълнил поетото насрещно задължение да погасява в уговорения срок месечните вноски по кредита.

Доказателства за точно изпълнение на задълженията на ответника не се ангажираха и поради това съдът приема, че същият е неизправна страна по договора.

При това положение и с оглед факта, че размерите на дължимите суми не бяха оспорени в производството, съдът намира, че ответникът дължи на ищеца сумата от 986.41 лева, представляваща главница по кредита и сумата от 145.21 лева – възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 05.04.2021 г. до 05.08.2021 г.

Договорът отговаря на законовите изисквания по ЗПК, в частност чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12, поради което надлежно обвързва страните и не е недействителен.

Договорът отговаря и на изискванията за форма и съдържание по ЗЗП, като клаузите от същия са предмет на индивидуална договорка между страните /обективиран е индивидуален погасителен план с посочени размер, брой, периодичност на погасителните вноски, падеж и т.н./, поради което чл. 146 от ЗЗП е неприложим.

Към момента на сключване на процесния договор – 07.12.2016 г., е била приета разпоредбата на чл. 19, ал. 4 ЗПК (нова – ДВ, бр.35 от 2014 г., в сила от 23.07.2014 г.), съгласно която годишният процент на разходите не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута, определена с постановление на Министерски съвет на Република България. Годишният процент на разходите включва общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи – лихви, други преки или косвени разходи, комисионни, възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора, изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит – чл. 19, ал. 1 ЗПК. С приемането на посочените разпоредби се постави „рамка“ по отношение на уговорките при

потребителските кредити за размера на лихвите. При нарушение на законовата разпоредба, клаузите в договора за дължимостта на всеки един от компонентите на ГПР са нищожни. Преди приемане на посочената норма, като критерий за действителност на уговорките за възнаградителна лихва са служели общо установените нравствено-етични правила на морала, или добрите нрави. Именно принципът за еквивалентност в насрещните престации при двустранните договори е залегнал при приемането на посочените разпоредби, като свободата на договаряне при договорите за потребителски кредит е ограничена с оглед обстоятелството, че едната страна по договора – потребителя кредитополучател, е по-слабата икономически страна в правоотношението. Накърняване на добрите нрави е налице, когато договорната свобода се използва от едната страна, за да възложи на другата несъразмерни тежести, като се възползва от по-неблагоприятното ѝ положение. Затова, при преценка нарушени ли са добрите нрави при уговорката за ГПР и лихвен процент, съдът намира, че меродавна е именно разпоредбата на чл. 19, ал. 4 ЗПК с регламентираните в нея „рамки“. Затова и уговорена лихва в размер на 35.69 % и ГПР – 45.25 %, не противоречи на добрите нрави с оглед изложените по-горе съображения, а по тази причина не е и неравноправна. Напротив, тя е съобразена със законовите изисквания на чл. 19, ал. 4 ЗПК, с установените нравствено-етични правила на морала, като ограничаващи договорната свобода.

Основателна се явява и претенцията за заплащане на законна лихва за забава върху непогасената главница по кредита. В т. 3 от договора, страните са уговорили, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски, кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата върху всяка забавена погасителна вноска. Безспорно е, че ответникът е изпаднал в забава на плащанията и дължи обезщетение за забава за периода от 05.04.2021 г. до 05.08.2021 г. върху изискуемите се погасителни вноски за този период. При направени изчисления, размерът на обезщетението за забава върху вноските с настъпил падеж, възлиза на 33.56 лева, поради което исковата претенция ще следва да се уважи в пълен размер.

По разноските.

Ищецът е сторил следните разноски: внесена държавна такса в размер на 50.00 лева, 417.00 лева – разноски за особен представител на ответника, като се претендира и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева, което е в предвидения от закона минимум съгласно чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ /НЗПП/ във вр. с чл. 37 от ЗПП.

В заповедното производство на ищеца са му присъдени разноски в размер на 25.00 лева за платена държавна такса, като му е присъдено и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 50.00 лева съгласно чл. 26 от НЗПП.

В тази връзка, с оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответната страна следва да заплати на ищеца направените разноски съобразно уважената част от исковете по настоящето производството, в общ размер от 567.00 лева, както и разноски по заповедното производство в общ размер на 75.00 лева.

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на **Ц. А. П.**, ЕГН: ***** от гр. В., ж.к. „Г.М.“ бл. 19, вх. Б, ет. 5, ап. 36, че дължи на **„Ю.Б.“** АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Витоша“, ул. „Околовръстен път“ № 260, сграда А, ет. 2, офис 2 сумата от **986.41 лева** - главница по договор за потребителски паричен кредит № PLUS-14272273 от 07.12.2016 г., **145.21 лева** - възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 05.04.2021 до 05.08.2021, **33.56 лева** – мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 05.05.2021 г. до 16.07.2022 г., ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена Заповед по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 1594/2022 г. по описа на Районен съд – В..

ОСЪЖДА Ц. А. П., ЕГН: ***** от гр. В., ж.к. „Г.М.“ бл. 19, вх. Б, ет. 5, ап. 36 да заплати на **„Ю.Б.“** АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Витоша“, ул. „Околовръстен път“ № 260, сграда А, ет. 2, офис 2, направените разноси в настоящото производство съразмерно с уважената част от исковете в общ размер от **567.00 лева**, както и разноси в заповедното производство в размер от **75.00 лева**.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд - В. в двуседмичен срок от връчването му на страните, като след влизането му в сила да се приложи препис по ч.гр.д. № 1594/2022 г. по описа на Районен съд - В..

Съдия при Районен съд – В.: _____